

то правление и тридесетъ милиона жители на Съединеното Кралство да не испытватъ страхъ въ очакванieto на такъва катастрофа. Нъ има други оште пò-вѣроятни заблуждения. Повече отъ всичко ний трѣбова да се вардимъ отъ измама, тоя Протей съ хиляда форми. Прѣди нѣколко мѣсеца за общте удоволствие новий султанъ се считаше за добръ; утвърждаваха, че той ште има успѣхъ. Сега се въскачва новъ султанъ, и прѣдполагамъ, че и нему ште прѣдвѣштаватъ успѣхъ. Послѣ ште послѣдватъ може би нови конституции, фирмани общштающти реформи, прокламации камъ турскити пълководци, които ште се призоваватъ да постѣпватъ съ крайна хуманостъ. Всичко това може спокойно да се остави на страна като равно на нула. Въ настоящте то врѣме ний слушаме, че турцити са приели най-новото и най-цивилизовано основание за водение на война, сир. женевската конвенция; нъ тии еднакво удобно би могли да приемътъ ватиканскій съборъ или британската конституция. Всичко това нѣма значение даже на стриди прѣдъ обѣдътъ. Оште пò-лоша е защитата, основана на какво-да-е доношение на турскити власти за жестокостити въ България. Опитътъ тъ бѣ направенъ, когато отправиха Едипъ ефенди, особенъ комисаръ. Той рапортира, че жестокостити били малко и почти всички извършени отъ християнети. М-ръ Скайлеръ официално и съ американско праводушие заявява, че рапортътъ тъ на Едипъ ефенди заключава въ себе си показания върху единъ частенъ случай, както *«и върху всички други не основани на факти»* и че отъ практическа точка на зрѣнието той е «една мрежа истъкана отъ лъжи». Въ послѣдне врѣме прибѣгватъ оште камъ нова хитростъ; прѣдлагатъ да се отдѣли сърбскій въпросъ отъ боснянскій, херцеговинскій и българскій. Може ли Турция — пита Pall Mall Gazette — да подобри свое то положение, когато тя се намира на война? *Inter arma silent leges.* Дайте ѝ миръ, и тогава тя ште може да се занимае съ реформи. Ако нашиятъ народъ иска да бѣде сериозенъ, то нека помѣте тая и всички подобни паяжини, и трѣгне, като войска,